

cases de Siloé es va “embrutar”, va augmentar la conflictivitat, perquè varen desaparèixer les vàlvules d’escapament.

A nivell sanitari, en canvi, ho hem duit molt bé. No hem tengut casos.

“Ara mateix una persona amb VIH no pot ser funcionària. Volem canvis normatius que ho permetin.”

-Es parla molt de covid, de càncer, però del VIH/sida se’n parla poc, trob... Quina és la fotografia actual de la malaltia?
Se’n parla poc però segueix existint. El *boom*, és cert, va ser als anys 90, amb campanyes tan trencadores com la de “póntelo, pónselo”, que posava el focus en les malalties de transmissió sexual. Però aquella escuma es va desfer sense que les xifres ens permetin baixar la guàrdia. Pensem que el 84% de les noves infeccions són per via sexual. I ens hem de llevar la bena de davant els ulls: no són homosexuals els que més es contagien. Aquest és l’estigma que ens ha quedat d’aquells anys en què els sidosos eren putes, *yonkies* i homosexuals. Les infeccions noves es produeixen en heterossexuals, és la tendència que observam. El quid de la qüestió no és l’orientació sexual, sinó tenir sexe sense protecció.

...Continua l’estigma, eh?

Sí! La Sida social, que en deim. És equivocat parlar de col·lectius de risc, s’ha de parlar de conduc-

tes de risc, en tot cas. Per això, part de la tasca de Siloé és la divulgació, afavorir la comprensió social de la malaltia i promoure canvis. Per exemple, demanam que la sida deixi de ser considerada una malaltia infecto-contagiosa i passi a ser infecto-transmissible. El virus de la sida només pot passar d’una persona a una altra a través del contacte amb la sang o alguns fluids corporals (semen, secrecions vaginals o llet materna), però no es contagia a través de picades d’insectes o paràsits. Tampoc no s’encomana a través de la saliva, les llàgrimes o la suor. Per això volem que les administracions facin canvis normatius. Així com està considerat el VIH, una persona infectada no pot accedir a un lloc de funcionari. No pot ser, per exemple, Policia o Guàrdia Civil. Tampoc no pot anar a una piscina pública ni ser admesa en una residència geriàtrica. Per no poder, no poden ni contractar una assegurança de salut.

-Parlant de salut, quina és la qualitat de vida d’una persona que viu amb el VIH/sida?

Seria incorrecte dir que moren per culpa de la malaltia. En tot cas, moren amb la malaltia. El virus ataca el seu sistema immunitari i un simple constipat pot derivar en una pneumònia i, en casos greus, derivar en la mort. Així que hem d’estar sempre vigilants. En tot cas, Siloé és al costat d’aquestes persones per abordar la mort com un fenomen inherent a la vida. La mort es parla com una cosa més. I nosaltres els acompanyam a la mort. És la part que més guapa de la meva feina.

-...?

Sí. Quan un usuari és a les portes de la mort, a Siloé el temps s’atura. No feim res més que acompanyar aquella persona. Iniciam, si ella o ell vol, un procés emocional. Agafen una motxilla i hi posen tots aquells assumptes personals pendents de resoldre.

